

Dosarul nr. 3ra-33/24
2-22160299-01-3ra-11012024

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: V. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

12 iunie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componență:
Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă, de contencios administrativ depusă de Leu Marina împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2023, prin care s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 martie 2023,

c o n s t a t ă :

La 03 noiembrie 2022, Leu Marina, a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale prin care a solicitat anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 1927/22 din 07.10.2022; anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani privind stabilirea indemnizației de maternitate nr.2022/93/1/40800 din 29.07.2022; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale în condițiile legii să emită act administrativ individual favorabil, o nouă decizie privind stabilirea indemnizației de maternitate în privința Leu Marina, prin care să fie inclusă suma integrală raportată pentru luna 06.2022 în mărime de 73200,81 lei, să efectueze recalcularea și să transfere la cont diferența creată la stabilirea indemnizației de maternitate.

În motivare, a indicat că, fiind angajată în cadrul Institutului Național al Justiției, la 22 iulie 2022, s-a adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani cu actele necesare în vederea depunerii cererii de alocare a indemnizației de maternitate.

La 16 august 2022, fără a fi adusă la cunoștință decizia privind stabilirea indemnizației de maternitate, a fost transferată indemnizația de maternitate în suma de 68661,33 lei, însă suma respectivă, după calculele efectuate în prealabil de către reclamantă, este diminuată față de suma care urma a fi transferată la cont.

Ulterior, s-a adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani în vederea descifrării calculului, astfel că fiind prezentat extrasul din cont, împreună cu angajatul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani, a constatat o eroare de raportare din partea angajatorului - Institutul Național al Justiției, or pentru luna iunie la cont a fost transferat integral salariul și concedia: suma totală neimpozitată 73200,81, pentru care integral au fost achitate contribuțiile de asigurări sociale, însă a fost raportat greșit pentru lunile iulie și august, când deja era deschis concediul medical și reclamanta de fapt nu se afla la serviciu.

În baza acestei erori contabile, de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani nu au fost luată în considerare la stabilirea indemnizației de maternitate suma de 36511,2 lei, sumele raportate greșit pentru luna 07.2022 - 20579.04 lei și pentru 08.2022 - 15932,16 lei.

Astfel, de către angajator - Institutul Național al Justiției a fost înlăturată eroarea comisă, fiind prezentat raportul IPC 21 pentru luna 06.2022 modificat.

La 07 septembrie 2022, prezentându-se la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani, a primit decizia privind stabilirea indemnizației de maternitate nr. 2022/93/1 /40800 din 29.07.2022, solicitată prin cererea din 02.09.2022 și totodată, a solicitat extrasul de la cont, unde a stabilit că pentru luna iunie 2022, în baza modificărilor operate de către angajator, a fost raportat corect sumele încasate de către reclamantă, din care s-au reținut contribuții de asigurări sociale pentru luna iunie 2022 în sumă de 21228,24 lei.

Potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 289 din 22.07.2004, „Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții.

Riscul asigurat s-a produs la 11 iulie 2022, în acest sens fiind prezentat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani certificatul medical.

De către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani, la baza de calcul a indemnizației de maternitate urmează a fi luat în calcul venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, adică perioada iulie 2021 - iunie 2022.

Reieșind din circumstanțele indicate mai sus, precum și din prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 289 din 22.07.2004, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani urma să includă la baza de calcul a indemnizației tot venitul realizat în ultimele 12 luni, inclusiv venitul integral realizat pentru luna 06.2022, adică la suma totală calculată de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani de 200434,36, urma să fie adăugată suma de 36511,2 lei, care a fost raportată greșit de către angajator, astfel că baza de calcul pentru ultimele 12 luni să fie efectuată din suma de 236945,56 lei, unde ar rezulta media de 19745,46 lei, dar nu 16702,86 așa cum a fost stabilită.

Astfel, urmare a raportării greșite și calculului eronat a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani, fără ca reclamanta să cunoască, indemnizația de maternitate a fost micșorată în mod vădit, iar în loc de 68661,33 lei, la card urma să-i fie transferată indemnizația de maternitate în mărime de 81168,59 lei.

În circumstanțele relevate, în temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, la data de 23.09.2022, în adresa Casei Naționale de

Asigurări Sociale a expediat o cerere prealabilă prin care a solicitat să fie anulată decizia privind stabilirea indemnizației de maternitate nr. 2022/93/1/40800 din 29.07.2022, să fie emisă o nouă decizie privind stabilirea indemnizației de maternitate, unde la baza de calcul să fie inclusă integral suma raportată de către angajator pentru luna 06.2022 și drept urmare să fie efectuat un recalcul cu transferarea la cont a diferenței substanțiale în mărime de 12507,26 lei.

La 07 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, a primit răspunsul cu numărul de ieșire 1927/22 din 07.10.2022, prin care a fost informată că Casa Națională de Asigurări Sociale a constatat că în Legea nr.289/2004 nu se regăsesc temeiuri juridice de anulare a deciziei contestate, întrucât Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani a emis actul individual întemeiat.

Cu acest răspuns nu este de acord, îl consideră ilegal și neîntemeiat. Or, după cum a menționat și mai sus, art. 7 alin. (2) din Legea nr. 289 din 22.07.2004, baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții.

Art. 7 alin. (14) din aceeași lege stipulează că indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a), stabilite în conformitate cu prezenta lege, nu se recalculează, cu excepția cazurilor de modificare a legislației privind modul de salarizare sau în baza hotărârii judecătorești, însă la caz urmează de menționat că s-a produs o eroare de raportare, iar reclamanta în calitate de salariat nu poartă nici o vină, respectiv nu poate fi privată de acei 12507,26 lei care urmau să fie achitați în urma efectuării recalculării de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Casa Națională de Asigurări Sociale, în calitatea sa de autoritate publică, în sensul art. 7 din Codul administrativ, cunoaște despre practica judiciară, potrivit căreia sunt admise fără nici o rezervă revindicările justițiabililor împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale în situații similare, totuși a respins cerințele părții în calitate de reclamant.

Astfel, respingerea de către Casa Națională de Asigurări Sociale a cererii din 23.09.2022 în modul în care a fost formulată, constituie o dezavantajare a reclamantei, fapt inadmisibil, care implică consecințe juridice.

Prevederile art. 23 alin. (2) din Codul administrativ, consfințesc principiul egalității de tratament, potrivit căruia autoritățile publice trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv.

Casa Națională de Asigurări Sociale în răspunsul nr. 1927/22 din 07.10.2022 nu a indicat nici un motiv obiectiv pentru care se refuză a fi efectuată recalcularea, deși reclamanta în calitate de salariată nu poartă nici o vină pentru admiterea erorilor contabile, care ulterior au fost rectificate de către angajator.

Reclamanta solicită anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 1927/22 din 07.10.2022; anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani privind stabilirea indemnizației de maternitate nr.2022/93/1/40800 din 29.07.2022; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite o nouă decizie privind stabilirea indemnizației de maternitate în privința beneficiarului Marina Leu, prin care să fie inclusă suma integrală raportată pentru luna 06.2022

în mărime de 73200,81 lei, cu 36511,2 lei mai mult decât cea calculată în decizia contestată, precum și, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să efectueze recalcularea și să transfere la cont diferența creată la stabilirea indemnizației de maternitate în mărime de 12507,26 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 martie 2023, acțiunea în contencios administrativ depusă de către Leu Marina împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea autorității publice de a emite act administrativ individual favorabil, s-a admis parțial.

S-a anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 1927/22 din 07.10.2022 și deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani privind stabilirea indemnizației de maternitate nr. 2022/93/1/40800 din 29.07.2022 și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale în condițiile legii să emită act administrativ individual favorabil, o nouă decizie privind stabilirea indemnizației de maternitate în privința Marinei Leu, prin care să fie inclusă suma integrală raportată pentru luna 06.2022 în mărime de 73200,81 lei, să efectueze recalcularea și să transfere la cont diferența creată la stabilirea indemnizației de maternitate.

În rest, pretențiile reclamantei s-au respins ca neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, angajatorul eronat a raportat venitul mediu lunar asigurat realizat al reclamantei pentru lunile iulie și august.

În această perioadă reclamanta de fapt nu se afla la serviciu, iar la 07 septembrie 2022, angajatorul a prezentat raportul IPC 21 pentru luna 06.2022, unde a modificat extrasul de la cont, și a stabilit că pentru luna iunie 2022, în baza modificărilor a fost raportat sumele încasate de către reclamantă, din care s-au reținut contribuții de asigurări sociale pentru luna iunie 2022 în sumă de 21228,24 lei.

Instanța de fond a conchis că, eroarea angajatorului a condus la situația în care reclamantei, i-a fost achitată o indemnizație de maternitate mai mică decât cea pe care ar fi trebuit să o primească.

În acest context, încălcările revendicate prin prezenta acțiune, își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, prin urmare argumentele părții reclamante în acest sens sunt întemeiate.

Instanța a constatat netemeinicia deciziilor autorităților publice Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 1927/22 din 07.10.2022 și deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani privind stabilirea indemnizației de maternitate nr. 2022/93/1/40800 din 29.07.2022, prin care acestea au refuzat să emită act administrativ individual favorabil prin care să fie inclusă suma integrală raportată pentru luna 06.2022 în mărime de 73200,81 lei.

Cu privire la pretențiile reclamantei privind obligarea autorității publice - Casa Națională de Asigurări Sociale de a include suma de 36511,2 lei și achitarea diferenței în sumă de 12507,26 lei, instanța a considerat că acestea urmează a fi respinse, având în vedere faptul că acestea urmează a fi raportate în baza modificărilor efectuate de către angajator la 07 septembrie 2022, iar compensarea sumei restante exacte la indemnizația de maternitate este de competența autorității publice, în condițiile în care instanța a admis acțiunea înaintată de partea reclamantă.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 07 aprilie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 martie 2023.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2023, s-a respins cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 martie 2023.

La 05 ianuarie 2024, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivare, a invocat că, baza de calcul a indemnizației de maternitate, a constituit venitul asigurat, realizat în perioada premergătoare lunii survenirii riscului asigurat (acordarea concediului de maternitate) iulie 2021- iunie 2022.

La examinarea bazei de calcul a indemnizației de maternitate s-a constatat, că potrivit Registrului de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale, la data stabilirii indemnizației, 29.07.2022, venitul asigurat pentru luna 06.2022 a fost 36 689.61 lei, fapt confirmat prin extrasul de cont anexat la dosarul administrativ, respectiv această sumă a fost inclusă în calcul.

Responsabilitatea pentru corectitudinea reflectării datelor în Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale privind cuantumul venitului asigurat calculat și declarat, cuantumul contribuțiilor de asigurări sociale calculate și plătite, privind stagiul de cotizare, angajarea în câmpul muncii, încetarea/suspendarea activității, perioada acordării concediului pentru îngrijirea copilului, concediul de maternitate, concediului paternal, reluarea activității/concedierea o poartă persoanele cu funcții de răspundere ale angajatorului.

Astfel, recurentul a susținut că, instanța de apel a dat o interpretare arbitrară materialelor dosarului și cadrului normativ pertinent speței.

Cu referire la termenul recursului:

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul decizie contestate la 14 noiembrie 2023, în ședință publică.

Din materialele dosarului rezultă că, decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la 21 decembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin scrisoarea anexată la dosar (f.d.94).

Astfel, recursul înregistrat la 05 ianuarie 2024, este depus cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ.

La data de 11 ianuarie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței.

Până la data examinării recursului intimații nu au manifestat opțiunea de a depune referință asupra recursului.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 245¹ alin. (1), (3) din Codul administrativ, recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

În sensul art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. a¹) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹.

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural

sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept

național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc